

عنوان مقاله:

پیوندهای فکری مولانا جلال الدین و سلطان ولد در عرصه تاویل احادیث مطالعه موردی: مثنوی مولانا و مثنوی های سلطان ولد

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 26، شماره 85 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

داود واثقی خوندابی - دانش آموخته دکتری دانشگاه یزد

مهدی ملک ثابت - استاد دانشگاه یزد

محمدکاظم کهدویی - دانشیار دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

تاویل یکی از بنیادی ترین اصول منظومه فکری اهل عرفان است. ارباب ذوق با قدرت علمی و شهودی خود در آن سوی ظواهر الفاظ و عبارات، معانی بکر و عمیقی از آیات قرآن و احادیث ارباب می دهند که جز در خاطر فضلا و عرفای بزرگ ننگد. مثنوی معنوی از آثاری است که دیدگاهی تاویلی به قرآن و حدیث دارد. غور در مثنوی آشکار می سازد که مولانا در بسیاری از موارد از پوسته ظاهری احادیث عبور کرده و معنای عمیق تری از آنها ارایه داده است. سلطان ولد نیز در جایگاه فرزند و مرید مولانا در مثنوی های سه گانه خود رویکردی تاویل گرا به احادیث دارد. او، اگرچه در زمینه تفسیر و تاویل احادیث نوآوری هایی دارد، در بیشتر موارد از منظومه فکری پدرش تاثیر پذیرفته است. نگارندگان در این جستار رویکرد تاویلی مولانا را به احادیث در مثنوی معنوی بررسی می کنند و میزان و نحوه بازتاب این تاویل ها را در مثنوی های سلطان ولد آشکار می سازند. نتیجه پژوهش آشکار می کند که مولانا و به تبع او سلطان ولد سطحی اندیشی واتکا به ظواهر متون دینی را درخور ارباب احوال نانسته اند و معتقدند اولیای الهی، به علت اینکه صفات بشری را در وجود خود فانی کرده و از عقیده انانیت گذشته اند، گفتارشان چونان وحی الهی از خطا مصون است و با قدرت شهودی و با استناد به تجربیات عرفانی خود می توانند معانی ژرفی از معارف دین بیان کنند.

کلمات کلیدی:

تاویل احادیث، مولوی، سلطان ولد، مثنوی معنوی، مثنوی های سلطان ولد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/948396>

